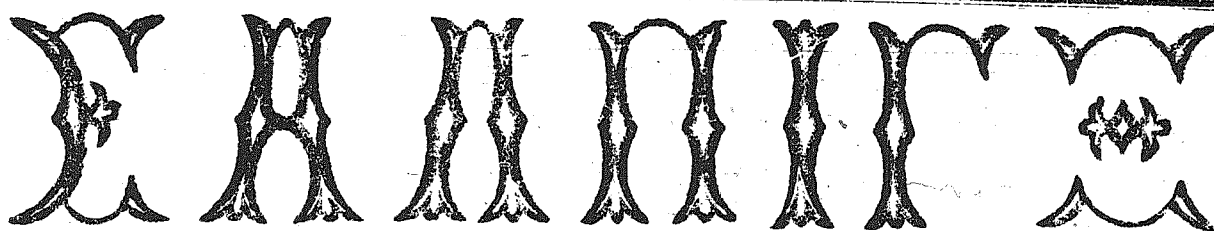

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα.

Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 6
ὡν δὲ τῶ ἐξω-
τερικῷ φρ. 15

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

Κατηγορήσεις προ-
πληρωτέαι. Εἰς πωλή-
σεις καὶ διακρίσεις κατ'
ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῶ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρεῖνται δωρεάν

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΟΥΔΕΝ
Η ΠΡΕΣΒΕΙΑ.

Ἡ εἰς Λονδὶνον ἀποσταλησαμένη Πρεσβεία πρέπει νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τῆς καὶ μελετήτῃ καλῶς μέχρι τίνος σημείου ἐκτείνεται ὁ κύκλος τῶν καθηκόντων τῆς, μέχρι τίνος δεόν νὰ ἐκταθῶσιν αἱ ἐνέργειαι τῆς, διότι, νομιζομεν, αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ περιορισθῶσιν εἰς ἀπλᾶς μόνον ἐνέργειας παρὰ τῇ κεντρικῇ κυβερνήτει. Πολὺ πιθανόν ν' ἀκούσωσι μετὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐκείνου φλέγματος «ὅτι Κύπρος κατέχεται διὰ συμβάσεως, τῆς ὁποίας οὐδεμία μεταβολὴ εἶνε δυνατὴ πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ λοιπὰ ἢ Κυβερνητὴς τῆς Ἀνάστης θὰ συστήσῃ τῷ Μ. τῆς νήσου Ἀρμοστῇ νὰ ἐπιφέρει πᾶσαν δυνατὴν βελτίωσιν». Τοιαύτη τις ἀπάντησις δυνατόν νὰ τοῖς δοθῇ ἄνευ, ἐννοεῖται, μεγάλης προσοχῆς οὔτε εἰς τὸ δεινὸν τῆς θέσεώς μας, οὔτε εἰς τὰς χιλιάς λίρας τὰς ὁποίας ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ θὰ δαπανήσωμεν. Εἶνε λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν πᾶσα περίπτωσις, νὰ προνοηθῇ καὶ σταθμισθῇ καλῶς πᾶν ἀπρόοπτον καὶ πᾶσα ἐναντία τοῦ πράγματος τροπὴ καὶ συμφώνως πρὸς τὰς σκέψεις αὐτὰς νὰ ρυθμισθῶσι καὶ αἱ ἐνέργειαι καὶ τὰ δέοντα τῆς Πρεσβείας.

Εἴπομεν ἄλλοτε καὶ ὑποστηρίχθη καὶ ὑπ' ἄλλων τοῦ ἐξωτερικοῦ φύλλων ὅτι ἐὰν τῆς Πρεσβείας ἢ ἀποστολῇ ἀποτύχη ἐν Λονδίῳ, πρέπει νὰ στρέψῃ αὕτη τὰ βήματά της πρὸς τὴν Κω] πόλιν. Ἐὰν προσκρούσῃ πρὸς τὴν σκληρότητα τῶν χρυσῶν τοῦ Λονδίνου παλατίων, ἐὰν πρὸς τὴν θνήσκουσιν καὶ ἡμισβεσμένην φωνὴν τῆς πασχούσης πατρίδος ἀπαντήσῃ ἢ Πρεσβεία βάρβαρον καὶ βάνανσον ψυχρότητα καὶ ἀδιαφορίαν, πρέπει ἄνευ ἀναβολῆς, ἀφοῦ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς ἀδικίας, ἀφοῦ δώσῃ τοῖς ἐν Λονδίῳ νὰ ἐννεήσωσιν ὅτι οὐδέποτε θὰ παύσωμεν διαμαρτυρούμενοι καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον καὶ κατὰ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως καταβοῶντες, νὰ στρέψῃ πρὸς ἐκείνους ἀμέσως τὰ νῶτα καὶ νὰ λάβῃ τὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀγούσαν Πλὴν, ἐπεὶ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ τουρκικοῦ φόρου καταβάλλεται πρὸς κεφα-

λαιούχους Γάλλους, νὰ διέλθῃ διὰ τῶν Πρισιῶν ἢ Πρεσβείας, νὰ καμῇ ἐκθεσιν τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῶν νησιωτῶν πρὸς τὴν Δημοκρατίαν, ὅτι εἰς τὴν δεῖ ἢν ταύτην θέσιν ἦσαν οἱ Κύπριοι, διότι τὸ αἶμά των καὶ ἡ ζωὴ των ἐλμυζάται ὑπὸ τῶν κεφαλαιούχων Γάλλων καὶ Ἀγγλῶν κατὰ τὴν σύμβασιν τὴν ὁποίαν συνήψεν ὁ Δισραέλης, νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσιτείαν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως πρὸς τοὺς κεφαλαιούχους καὶ τῇ κυριάρχῳ τουρκικῇ κυβερνήσει, πρὸς ἣν μεταβιβάζει καὶ νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὰ πᾶσινα μὲν ἀνάκτορα τοῦ Γαλλοῦ, πρὸ τοῦ γενναιοδωροῦ ὁμοῦ καὶ εὐσπλαγγνοῦ Σουλτάν Χαμηῶ, τοῦ ὁποίου αἱ κατὰ χιλιάδας λίρας ἀναγκαζομένην καθ' ἐκάστην ὥρεαι πρὸς ἀπόρους ὑπηκόους τοῦ ἀνθρώπου τὸ ὄνομά του, καίτοι Τούρκου, μέχρι τοῦ ὅψους ἐκείνου τῇ ἀληθοῦς θέσεως τῶν ἀνάκτων, τῶν βασιλέων, τῶν ἀείποτε μεριμνῶντων ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων των. Ἐκεῖ θὰ εὐρωσι καρδίαν μεσημεριῶν κλιμάτων συμπαιθεύσαν τούτεστι καὶ συμπάσχουσιν, καὶ ἔτι καρδίαν ψυχρὰν καίτοι λεγομένην χριστιανικὴν, σκληρὰν καίτοι θεωρουμένην πεπολιτισμένην. Ἀδύνατον ἐκεῖ νὰ μὴ τύχωσιν εὐνοίας ἢ γούτος τὰ παράπονά μας, ἀδύνατον δ' Ἀπτοῦλ Χαμηῶ νὰ μὴ συγκινηθῇ εἰς τὰ δεινὰ μας καὶ νὰ μὴ πράξῃ πᾶν ὅ τι δύναται ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῦτα πάντα δεόν νὰ πράξῃ ἢ Πρεσβεία ἐὰν θέλῃ νὰ ἐκτελέσῃ πιστῶς τὰ καθήκοντά της πρὸς τὴν πατρίδα. Μόλις καὶ μετὰ μεγάλης δυσκολίας θὰ δυνήθωμεν νὰ στείλωμεν μίαν Πρεσβείαν, αὐτὴν καὶ μόνην, ἀδύνατον δὲ νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι θὰ δυνήθωμεν νὰ πράξωμεν τοῦτο ἄλλην μίαν φοράν. Δεόν λοιπὸν νὰ μὴ ἀφεθῇ οὐδὲν ὅπερ νὰ μὴ ἐνεργήσῃ, νὰ μὴ ἀποδειλιάσῃ πρὸ οὐδενός, ὅπερ θεωρεῖ σκόπιμον καὶ ὠφέλιμον νὰ πράξῃ.

Ἀλλὰ καὶ ἐν Λονδίῳ δεόν ἢ Πρεσβεία νὰ προβῇ καὶ εἰς ἄλλας ἐνέργειας. Τῇ μεσιτείᾳ καὶ ὁδηγίᾳ τοῦ ἐκεῖ διαμένοντος φιλοπάτριδος κ. Ι. Κυριακίδου (πρὸς ὃν δεόν νὰ γράφωμεν ὅπως ἀναβάλῃ τὴν ἐκείθεν πρὸς τὴν Κύπρον ἀναχώρησίν του, ὡς σκοπεύει νὰ πράξῃ) καὶ τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Ι. Καρύδου, ὅστις πιθανόν νὰ ἦναι ἐκεῖ τότε, νὰ ἐνε-

ργήσῃ παρὰ τοῖς ἐκεῖ κεφαλαιούχοις ἵσως συστήσῃ ἐν Κύπρῳ ἐν γεωργικὸν ταμίον, ὅπως ἀπαλλάξωμεν τοὺς γεωργούς τοῦ νὰ γίνωνται ἑρμαιοὶ τῶν κερδοσκόπων παρ' ὧν καταστρέφονται. Τῇ βοήθειᾳ ἐνὸς τοιούτου γεωργικοῦ ταμείου δύνανται πολλὰ ὑπὲρ τῆς γεωργίας νὰ κατορθωθῶσι καὶ ἐρευνᾶν περὶ ἀρτεσιανῶν φρεάτων νὰ γείνωσι.

Πᾶν ὅ τι, τέλος πάντων, σκεφθῇ ἢ Πρεσβεία, πᾶν ὅ τι θεωρήσῃ ὡς δυνάμενον νὰ ὠρελήτῃ τὴν νῆτον ὕλκωδε, πρέπει νὰ τὸ ἐνεργήσῃ, πρέπει νὰ τὸ ἐπιδιώξῃ ὅλαις δυνάμεσιν. Ἡ ἀποστολὴ τῆς εἶνε πολὺ τι μὲν κατ' ἀμφω καὶ δὲν πρέπει νὰ δαπανηθῇ εἰς μάτην. Νὰ μὴ παρέλθῃ οὐδὲ ἡμέρα, οὐδὲ ὥρα, οὐδὲ στιγμή χωρὶς νὰ δαπανηθῇ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ μόνης τῆς πατρίδος. Πᾶς συριγμὸς ἀτμοπλοίου, πᾶς συριγμὸς σιδηροδρόμου, πᾶς θόρυβος μηχανῶν, πᾶσα ζωὴ, πᾶσα κίνησις, νὰ τῇ ἐνθυμίσῃ τὴν νέκρωσιν καὶ τὴν ἀκίνησιν τῆς πατρίδος. Πᾶσα διασκεδάσις, πᾶν θέαμα, πᾶσα μαγευτικὴ πόλις καὶ πᾶν μεγαλοπρεπὲς ἀνάκτορον νὰ τῇ ἐνθυμίσῃ τὸν θρήνον τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὴν γυμνότητά της πατρίδος. Πρὸς αὐτὴν πρέπει πάντοτε νὰ ἔχῃ ἐστραμμένην τὴν διάνοιν, πρὸς αὐτὴν τὴν καρδίαν. Ὑπὲρ αὐτῆς σκεπτομένη νὰ κοιμᾶται καὶ μετὰ τὸ ὄνομά της εἰς τὰ χεῖλη νὰ ἐξυπνᾷ.

Ἔχομεν ὁμῶς τὴν ἐλπίδα ὅτι ἢ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θὰ σπεύσῃ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἄλλων ταξιδίων καὶ θὰ σκεφθῇ ἐν ἑλεος διὰ τὴν ἀφόρητον ταύτην κατάστασιν τῆς νήσου. Δὲν θὰ ἀνεχθῇ νὰ μᾶς ἀφήσῃ νὰ προστρέξωμεν καὶ νὰ προσληπαρήσωμεν κυβερνήσεις ἄλλας. Τὸ τοιοῦτο θὰ ἦνε δι' αὐτὴν ἢ μέγιστη τῶν κατηγοριῶν. Καὶ ἐὰν μὲν διὰ τὸ ὑπέρογκον ποσὸν τοῦ τουρκικοῦ φόρου, τὸ ὅποιον ὡς δευτερεύον ζητήμα τίθεται εἰς τὸ ὑπόμνημα, δὲν δύναται μόνη καὶ αὐτοβούλως νὰ πράξῃ τι, διὰ τὸ νομολογικὸν ὁμῶς — εὐρείαν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ — καὶ τὸ οἰκονομικόν, — ἐλάττωσιν φόρων, — ὅταν θέλῃ, δύναται ἀμέσως νὰ ἐπιφέρει τὴν ἀρμόζουσαν καὶ κατάλληλον θεραπείαν.

Ἐν τούτοις οὐδὲν πρέπει νὰ ἐκκα-

ταλείψη ἡ Πρεσβεία ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀποτύχωσι τὰ πρῶτα διαβήματα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Λευκωσία συνηθροίσθησαν περὶ τὰς 350 λίρας ἐκ συνεισφορῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὧν τὰς 150 συνεισέφερε ἡ Ἱ. Μονὴ Κύκκου, τὰς 100 ἡ Ἐκκλησία Φανερωμένη καὶ τὰς λοιπὰς ἀναλόγως αἰλοῦται τῆς πόλεως Ἐκκλησίαι. Ἀνάλογα μέτρα πρὸς τὸν σκοπὸν ἤρξαντο διενεργούμενα καὶ ἐν τῇ πόλει μας. Ἐλπίζομεν λοιπὸν ὅτι ταχέως θα ἐξοικονομηθῇ τὸ ἀναγκαῖον ποσόν, ὅπερ πολὺ ἐξογκοῦται ὑπὸ τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου». Εἴπομεν ἄλλοτε ὅτι γίλλαι λίραι ἀρκοῦν, εὐρίσκονται δὲ σήμερον αἱ ἀναδεχόμενοι τὸ ταξιδίον τοῦτο τῆς Πρεσβείας ἀντὶ 900 μόνων λίρῶν, νὰ συνταξιδεύσωσι δὲ μετ' αὐτῶν διὰ τῶν καλλιτέρων ἀτμοπλοίων, νὰ διάγωσι παντοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν ὡς πρέπει νὰ διάγωσι καὶ νὰ διαμένωσιν ἐν Λονδίνῳ εἰς ξενοδοχεῖον, λίαν κατάλληλον ἀναλόγως τῆς βαρύτητός των. Οἱ εἰδότες λέγουσι ὅτι ἐκτὸς τῶν ναύλων, ἡμερήσια ἐξοδα, δι' ἐκαστον ἄτομον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἐντεῦθεν, ἀδύνατον νὰ γείνωσι περισσότερα τῆς μιᾶς ἀγγλ. λίρας καθ' ἑκάστην. Ὡστε καὶ τρεῖς μῆνες ἀν' ἀπανηθῶσι καὶ 7 ἄτομα ἀν' ἀπέλθωσιν, 650 λίραι περίπου ἐξοδα θὰ γείνωσιν. Τὰ ναῦλα εἶνε γνωστὰ, τοιοῦτοτρόπως δὲ θὰ μείνωσιν εἰς τὴν διάθεσιν των καὶ δι' ἄλλους σκοποὺς ἀναγκαῖα χρήματα. Ἐν τούτοις ἀνάγκη νὰ συνεισφέρῃ ἕκαστος γενναίως καὶ προτιμότερον νὰ περισσεύσῃ τὸ χρῆμα καὶ δύναται νὰ μᾶς χρησιμεύσῃ εἰς ἄλλην τινὰ περίστασιν.

Τινὲς τῶν Δυτικῶν δυσηρεστήθησαν διὰ τὸ διάφορόν μας ἐκεῖνο τοῦ παρελθόντος φύλλου ἐν ᾧ ἐκάμνομεν μνείαν ὅτι τινὲς τούτων ἐνέπαιζαν τὰς λιτανείας μας, οὐχὶ κατ' ἀνώνυμον ἐπιστολὴν, ὡς ἐγράψαμεν, διὰ νὰ κολάσωμεν ὀλίγον τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ κατ' ἐνυπόγραφον καὶ φέρουσιν πᾶν κῦρος. Πᾶς ἀληθῶς ἀνεπτυγμένος, εἴτε τοῦ δυτικοῦ θρησκευματος εἴτε οὐτός, εἴτε ἄλλου τινός, οὔτε καταδέχεται νὰ ἐμπαίξῃ ὁ ἴδιος, οὔτε ἄλλον δόμοξόν του ἀνέχεται νὰ βλέπῃ ἐμπαίζοντα ξένον, οἰονδήποτε θρησκεῦμα. Ὁ πολιτισμὸς τῆς σήμερον διδάσκει τὸν ἄνθρωπον νὰ σέβεται καὶ αὐτὰς τὰς πλέον ἀλλοκότους θρησκευτικὰς δοξασίας καὶ πεποιθήσεις τῶν ἄλλων, πόσω μάλλον τῶν ὁμοίων μας Χριστιανῶν. Τὰς λέξεις λοιπὸν «βαρβάρους καὶ φανατικότητας» δὲν ἐγρά-

ψαμεν ἐναντίον τῶν Δυτικῶν γενικῶς, ἀλλ' ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες ἐνέπαιζαν πρᾶγματι τὰς θρησκευτικὰς μας λατρείας, καὶ νομίζομεν ὅτι τοιαύτη πρᾶξις δικαιολογεῖ καὶ σκληρότερος κατ' αὐτῶν ἐκφράσις. Δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπάρχῃ ἄνθρωπος, εἴπω καὶ ὁ πλεον ἄθρησκος, ὁ τις θὰ ἀνεχθῇ νὰ ἀκούσῃ ἢ νὰ ἴδῃ ἐμπαίζομένην τὴν θρησκείαν εἰς ἣν εὐρέθη νὰ ἀνήκῃ. Ἀλλ' ὅπως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἐν τοιοῦτος ἐμπατηρὸς δὲν ἔλαβε χώραν. Αἱ λέξεις «βαρβαρότης καὶ φανατικότης» μόνον πρὸς τοὺς διαπράξαντας τοιοῦτό τι ἀποτίθενται καὶ οὐχὶ εἰς ἄλλον τινά.

Τῇ οἰκίᾳ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ συμπολίτου μας κ. Λάμπρου Θ. Ρωσσίδου ἐνέστηκε συμφορὰ, τῆς ὁποίας τὸ βάρος πατρικὴ μόνον καρδιά δύναται νὰ ἐννοήσῃ καὶ τῆς ὁποίας τὴν πικρίαν μητρικὴ μόνον καρδιά δύναται νὰ αἰσθανθῇ. Φαντάσθητε ἀγγελόμορφον καὶ ζωηρὸν τέκνον, ἐνῶ πτερυγίζει χαρμύνως ἐν τῇ οἰκίᾳ ὡς μικρὸν ἀγγελάκι καὶ τὴν καρδιάν των γονέων πληροῦ χαρᾶς, ἐνῶ κελαδεῖ ὡς ἀηδὼν καὶ πληροῦ ἁρμονίας, τὰ πατρικὰ καὶ μητρικὰ ὦτα, αἶφνης ἐντὸς 2 καὶ μόνον ἡμερῶν νὰ τὸ ἴδῃτε νεκρόν!!! Ὡ! ὅποια ἀληθὺς βαθεῖα καὶ δυσεπούλωτος πληγὴ!

Ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ κ. Α. Ρωσσίδου Τρύφων ὀνομαζόμενος, ἐτῶν 5 περίπου ἀσθενήσας μόλις τὴν Κυριακὴν, ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, παθὼν, ὡς λέγεται, ἐκ γαστρίτιδος.

Συλλυπούμεθα εἰλικρινῶς τῇ βαρυαλγούτῃ ἀξίᾳ οἰκογενεῖα, εὐχόμενοι αὐτῇ τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν. «Κύριος ἔδωκε, Κύριος ἀφείλετο» καὶ πάλιν «Κύριος δίδωσι».

Ἐπειδὴ εἶνε ἀνάγκη πλέον νὰ κτυπηθῇ κατὰ κόρρης πᾶσα μογθηρία, καὶ ἄνανδρος διαγωγή τινων, οἵτινες ἐπωφελοῦμενοι τοῦ ἀνωνύμου ἢ ὑπὸ ψευδώνυμον γράφειν προσπαθοῦσιν αἰσχρῶς ψευδόμενοι νὰ διαβάλλωσιν ἄλλους εἰς τὸ κοινὸν ὡς ὑβριστὰς τούτου, διὰ ταῦτα, Προσκαλοῦμεν τὸν ἐν τῇ «Ἀληθ.» ὑπ' ἀρ. 379 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14)26 Μαΐου 1888 γράψαντα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «εἰς ἀμπελογεωργός» καὶ ὅπως σχολιάσῃ δῆθεν τὰ ὅσα ἡμεῖς χάριν τῶν γεωργῶν ἐγράψαμεν, νὰ δημοσιεύσῃ τὰς κατὰ τῶν ἀμπελουργῶν ὑβρεῖς μας, τὰς ὁποίας ἀνέγνωτε καὶ εἶδε, λέγει, εἰς τὸ ἐν δυσὶ φύλλοις ἐκεῖνα ἄρθρον μας, εἰδὼν δὲν θέλῃ νὰ τὸν ἀποκαλέσωμεν δημοσίᾳ ψεύστην καὶ ἀναιδῆ συκοφάντην.

Εἰσπράττω τῶν ἀνδρῶν τῆς «Σάλπιγγος» ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, διωρίσθη ὁ κ. Α. Ἀμπαλέλης, πρὸς τὸν ὁποῖον παρακαλοῦνται οἱ ἐκεῖ ἀξίᾳ συνδρομηταί μας νὰ ἐμβάτωσι τὰς συνδρομὰς των λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ, ὑπογεγραμμένας ὑπ' ἡμῶν, τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις τῆς πληρωμῆς των.

Ἐξεδόθη καὶ ὁ πέμπτος τόμος τῆς «Βιβλιοθήκης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ», «τὸ βιβλίον τῆς γυναικός» ἐπιγραφόμενος, οὗ τὰ περιεχόμενα εἰσὶ τα ἐξῆς:

1. Ἡ γυνὴ ἐν τῇ φύσει. 2. Ἡ γυνὴ καὶ ὁ ἄνθρωπος. 3. Ὁ γάμος τῆς γυναικός. 4. Ὁ βίος τῆς γυναικός. 5. Γυνῆμαι περὶ γυναικός. 6. Ἀτομικὸς βίος. 7. Τὰ ἐξόδια τοῦ βίου. 8. Ἡ μόρφωσις τῆς γυναικός. 9. Ἡ αὐτοπαίδευσις. 10. Προορισμὸς καὶ δικαιώματα. 11. Οἰκογενειακὸς βίος. 12. Ὁ γάμος καὶ ἡ διαγωγή. 13. Ἡ οἰκοδόμησις. 14. Ἡ οἰκογένεια. 15. Ἡ ἑλληνικὴ οἰκογένεια.

Λυπούμεθα, τῇ ἀληθείᾳ, καθόσον δὲν βλέπομεν τὴν «Βιβλιοθήκην τοῦ λαοῦ» νὰ γένη κοινὸν κτήμα εἰς ὅλους ὅσοι γνωρίζουσιν ἀνάγνωσιν. Τοιαῦτα ἀναμνηστικὰ βιβλία εἰς γλῶσσαν κατὰ τὸν λαὸν καὶ πᾶμφθινα, πρέπει νὰ ᾔνῃ τὸ μόνον ἀναγνώσμα παντός καὶ μάλιστα τοῦ μὴ δυναμένου νὰ ἀναγνώσκη καὶ νὰ ἐννοήῃ ἄλλα μεγαλείτερα συγγράμματα. Ἀντὶ 2 1)2 μόνων φράγκων κατ' ἔτος ἀποκτᾷ τις γνώσεις λίαν ἀναγκαῖας καὶ πάνυ ὠφελίμους.

Ὁ πλοίαρχος τοῦ πλοίου «Θεολόγος» Ἀνδρέας Λαμπρῆς, ἐς σήμερον ἡ αὐριον ἀρικνεῖται ἐξ Ἀλεξανδρείας, εἰδοποιεῖ ὅτι ἐξεταῖ ἑκατὸν καρατέλλον οἶνου ἐντεῦθεν δι' Ἀλεξανδρείαν ἀντὶ 2-1)2 φράγκων ναύλου. Τούτο πρὸς γνῶσιν πάντων τῶν ἐμπερευμένων.

Ἀγγέλλομεν τοὺς γάμους τοῦ καλοῦ νέου κ. Α. Γαλανίδου μετὰ τῆς δεσποσύνης Ἑλένης Δ. Γυφάρδου, τελεσθέντας τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ἅπαντα τὰ συζυγικὰ ἀγαθὰ.

Τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα ἀπέρχονται οἱ Ἀγγλοὶ στρατιῶται καὶ λοιποὶ, εἰς τὰ θερινὰς ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου κατοικίαν των.

Ἀριθμὸς τις τοῦ λαχείου τῶν σχολείων μας εὐρέθη εἰς τὸν δρόμον ὑπὸ τινος μαθητοῦ. Ὁ ἀπολέσας αὐτὸν ἄς παρουσιασθῇ πρὸς ἡμᾶς πρὸ τῆς ἐκκλιούσης, ἥτις θὰ λάβῃ χώραν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως, ἀλλ' ὡς θὰ δοθῇ εἰς τὸν εὐρόντα αὐτὸν μαθητὴν.

Φίλε συντάκτα.

Ἀνέγνων κατ' ὅσον τὰ καθ' ὧν τε καὶ ἐμοῦ δημοσιευθέντα ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» ὑπὸ τὴν ὑπογραφήν «εἰς ἀμπελογεωργός» πρὸς προσσίαν δὲθεντῶν ἀμπελουργῶν ὑπ' οὐδενὸς προσβαλλομένων ἀλλ' ὑπὸ εἰλικρινεῶς ἡλίου συμβουλευμένων πρὸς τὸ καλὸν των. Φρονῶ δὲ μὴ ἡμετέρας ἐλεγκτοῦς ἐδιατριβογράφου.

ρος αν απώλεσεν η εχρηστώσεως τας φρένας, η διατριβή του όμως επρεπε να διέλθῃ τῆς δημοσιογραφικῆς κρίσεως καὶ δοκιμαστικῶς πρὶν ἢ δημοσιευθῇ. Τοιαῦτα διατριβαὶ ὑπὸ ἀλόγων μὲν παθῶν, ὡς φαίνεται, υπαγορεύονται, (τοὺλάχιστον ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν τὸν σκοπὸν αὐτῆς) δυνάμεναι ὅμως, — ὅχι νὰ ἐμποδίσωσι τὴν δημοσιογραφίαν ἀπὸ τοῦ ἐπικοινωνητικοῦ ἔργου της, αὐτὴ εἰς τοιαῦτα φληναφήματα δὲν πρέπει νὰ διδῇ προσοχήν, — ἀλλὰ δυνάμεναι καὶ νὰ κωλύσωσι μίαν καλὴν συμβουλήν ὅπως καρποφορήσῃ παρὰ τοῖς χωρικοῖς μας, καὶ τοιαύτη εἶνε ἡ ἐν λόγῳ τοῦ «ἀμπελογεωργῶ» διατριβή, ἥτις συμβουλεύει τοὺς ἀμπελουργοὺς νὰ ἀρίνῳσι κατὰ μέρος τὰς συμβουλὰς μεγαλεμπόρων τοῦ οἴου, ἐνώπιον τῶν συμβουλῶν «μικρῶν ἐμπόρων, ποιοῦντων μικρὰ φορτία» ὡς λέγει, ἐν γνῶσει, ὁ δυστυχὴς «ἀμπελογεωργός», τοιαῦται λέγω διατριβαὶ δὲν πρέπει νὰ δημοσιεύονται ἀδυσανίστως.

Δύναται ἡ διατριβογράφος ἡ πᾶς ἀγνοῦσε τὰ ληρήματα ἐκεῖνα, νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἡ οὐσία τῆς διατριβῆς ἐκείνης εἶνε ἡ ἐξῆς:

«Ἐπειδὴ τινὲς τῶν μικροεμπόρων, τῶν ἀγοραζόντων δηλ. μικρὰ φορτία οἴου δίδουσιν ἀντιθέτους συμβουλὰς εἰς τοὺς ἀμπελουργοὺς, δι' αὐτὸ οὐδεμίαν συμβουλήν· πρέπει νὰ ἀκούωσιν οἱ ἀμπελουργοὶ ἄχρις οὗ διορθωθῶσιν οἱ μικροῖς ἐμποροὶ πολῖται.» Ἀρῶ πρὸς τὸ παρὸν ὅτι ἐν τῇ προσώπῳ δύο ἢ τριῶν καταγγέλλει ὅλους τοὺς ἐμπόρους μας.

Ἀλλὰ πρὸς τοιοῦτους τοιαύτας συμβουλὰς τοῖς χωρικοῖς δίδοντα, ἐπιβάλλεται ἡμῖν κατ' ἀνάγκην μὴ τὴν ἀλήθειαν, ὅχι μόνον τὰς τήλας· τῶν φύλλων νὰ κλείωμεν ἀλλὰ καὶ τὸ ρόμα τῶν εἰ δυνατόν, ὅπως μὴ ἀκούηται ἡ φθοροποιὰ λαλιά.

Δέξασθε κλ...

Λεμετσῶ 16 Μαΐου 1888. «Ὁ Εὐρωπαϊκός»

Εκ Αἰώνιος 26 Μαΐου 1888. — Ἐπίσης τῆς Σ. ἀσπασθῆς ἐωρεάσθη οὐχὶ μετὰ ζήλου καὶ καρδίας διότι ἡ ζωηρότης τοῦ νηπιῶτος ἐξηλείφθη ὡς ἐκ τῆς ἐπαρτίας καὶ δυστυχιστοῦ φορολογίας. Ἐν τῇ Ἑκκλ. Ἀγίου Λαζάρου ἐφ' ἧν, δεξιολογία, χροστατοῦντο, τοῦ Παντο. Ἀρχιμανδρίτου Κιτιέων κ. Μελετίου καὶ παρευρισκομένων τῶν πολιτικῶν καὶ προξενικῶν ἀρχῶν. Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ἠκούσθησαν ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Σ. Ἀνάδοτος, ὑπὲρ τῶν Ὑπουργῶν, ὑπὲρ τοῦ Μ. Ἀρμυστοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Διοκτοῦ Ἀλφειάδου. Τὴν νύκτα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐρωταγωγῆθησαν διάφορα κατακρήματα καὶ οἰκίαι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπερεῖχεν ἡ Ἀγγλ. ἀντιπακὴ τράπεζα ἡ Ὀθωμανικὴ τράπεζα καὶ τὸ Δικαστήριον, διακοσμηθὲν ἐν σπανίᾳ καὶ μοναδικῇ φιλοκαλίᾳ ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου Κυρίου Κυρόλου Δανδύλου.

Ἡ κατήγεα ὅμως ἐρωταστῶν, ἦτο εὐδιάκριτος, διότι, ὅπου καὶ ἀνίστατο ἡ ἐκδήλσις, ὠμίουν ἀγορτάστως περὶ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς Πρεσβείας εἰς Λονδίον, καὶ περὶ τῆς ἐνδεχομένης ἡμέρας ἣν θὰ εὐρωσιν αἱ αἰτήσεις μας.

«Ἀλωπεκῆ».

Αὐτόθεν 28 Μαΐου. — Χθὲς περὶ τὴν 3 μ. ὥραν ἐξεμέτρησεν ἐν Λευκωσίᾳ τὸ ζῆν ὁ Γενικός τῆς Ἑλλάδος Πρόξενος Ἀνδρέας Π. Ἀναργύρου.

Ὁ νεκρὸς τοῦ Μακαρίου μετεκομίσθη καὶ ἐφθάσεν ἐνταῦθα τὸ μεσονύκτιον, συνοδεύμενος ὑπὸ 2 ἱερῶν τῆς πενθούσης Κυρίας του, καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ταρσῆ μετὰ τῆς Κυρίας του.

Στένους ἡ ἑλληνικὴ κοινότης ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ βλαστοῦ, ἐδέξοντο οἰκογενεῖς ἀγαπῶντων, ἔτρεχον ἀδρόα,

εἰς τὸ Προξενεῖον ὅπου ἔλειτο ὁ νεκρὸς τοῦ Μακαρίου καὶ ἔνα ἀποκλῆ τὸν Σεβαστὸν νεκρὸν, καὶ ἔνα ἀπὸ παρηγορητικῆς τῶν λείψαν εἰς τὴν δικαίως δλοφυρεμένην Σελήν του.

Τὴν 4ην μ. μ. τῆς σήμερον, ἐγένετο ἡ ἐκπορὰ τοῦ νεκροῦ, διὰ τὴν ἑκκλησίαν Ἀγίου Λαζάρου ἐλθα ἐφ' ἧν ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία.

Χωροφυλάκας ἔρριπον τὸν νεκρὸν τὴν νεκρὴν πομπήν. Ὑπακτοῦντο Ἀρεὶ καὶ Πλάτων ἐπίσης ἔρριπον παρηκολούθουν τὴν σεβαστὴν πομπήν. Ὁ Σταυρὸς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία ἦσαν τὰ προεξέχοντα τοῦ φερέτρου. Οἱ μαθηταὶ τῶν Σχολείων ἐν πλήρει τάξει καὶ συγκινητικότητι ἀρμόνιᾳ ἐπλήρουν τὴν νεκρὴν πομπήν. Αἱ ἑπαιρηταὶ τῶν Ἑκκλησιῶν καὶ Σχολείων, τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, ἀπονομοικὸν κλητήρες παῖδες καὶ οἱ ραβδόχοι τῶν Προξενίων, ὁ Κληρὸς μετὰ τῆς ἀκολουθίας του, προπροσφώνοντος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κιτιέων Κυρίου Μελετίου, κατετέθησαν σεβαστοτέρην καὶ ἐπιβλητικὴν τὴν νεκρὴν πομπήν, διὰ τῆς τάξεως ἣν διατήρησαν, καὶ διὰ τοῦ ἀπλάτου φωτός ὃ περιέλαβον αἱ ἀποκαρφύροι καὶ δίκην ἀστέρων λαμπάδες.

Ὁ Νεκρὸς Μανδύας ἐκράτετο παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν Κυρίων Κόπρη, Διοικητοῦ Ἀλφειάδου RASTILLON Προξένου Γαλλίας, Πασκίνο, Προξένου Αὐστρίας, Γουότκινς Προξένου Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, Γάλλου καὶ Οὐκραίνου Καρμελλιτῶν τῶν Προξενίων Γαλλίας καὶ Αὐστρίας. Τὴν πομπὴν ἀρραβάνων ἐπὶ προσκεκλητοῦ πολυπληθῆ, ἐκράτει ὁ Κύριος Λουκάς Σάτης, τὰς τακτικὰς τοῦ φερέτρου ἐκράτουν οἱ Κύριοι Τζέσης Ιατρός, Διόρκοτος Διοικητὸς, Περσῆς, Τζικκῆς, Πρέντζας, Μαυροῖδης Ἐμποροὶ Παραπλεύρως τῶν Κυρίων τούτων Μιθῆται μετὰ τῆς σχολῆς, ἐκράτουν τοὺς δώδεκα στεφάνους τοῦ ὁποῦτος κατέθεσαν ἐπὶ τῆς νεκρῆς πομπῆς, ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ Ἀγίου Λαζάρου. Ὁ Κύριος Ταρσῆς Διοκτοῦν τὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου καὶ ἄλλοι τὸ Πένθος, ἦτο ἐν ἐπισήμῳ στολή. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀποικία, ἡ Ἀγγλικὴ ἀποικία, ἡ Γαλλικὴ ἀποικία ἡ Ἰταλικὴ ἀποικία, καὶ ἅπαντες αἱ λοιπαὶ μετὰ τῶν προσκεκλημένων ἀπαρχαίων τῶν πολιτῶν ἀνεξίτητος τάξεως φυλῆς καὶ ἡλικίας, ἠκολούθησαν τὸν Σεβαστὸν νεκρὸν μέχρι τῆς τελευταίας του κατοικίας.

Αἱ Ἀστυνομικαὶ Πολιτεὶ αἱ καὶ Προξενικαὶ ἀρχαὶ ἦσαν ἐν ἐπισημοτάτῃ Χρυσούρηντῳ στολή.

Αἱ εἰδοὶ διὰ τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ νεκρὴ πομπή ἦσαν πενθιμοστολισταὶ τὸ δὲ καθολικὸν τῆς Ἑκκλησίας ὡς ἐκ τοῦ ἐκτάκτου πενθιμοστολισμοῦ παρίστα τι τὸ ἐπιβλητικόν.

Ἡ χάρις τῆς νεκρῆς ἀκολουθίας κατετέθησαν οἱ στέφανοι τῷ Σεβαστῷ νεκρῷ, ὑπὸ τῶν Συνδεδεγμένων τοῦ Προξένου, ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Λευκωσίας ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας ἐνταῦθα, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὁμηκῶν καὶ ὑπὸ τῶν Ἑλληνίδων, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἄλλων, προσφωνησάντων πάντων συγκινητικώτατα καὶ ἐξυμνησάντων τὰς πολυχρονίου ἐπηρεασίας παρῆσαν, τῇ Ἑλληνικῇ Βασιλείᾳ καὶ ἐν τοῖς χαλεπωτάτοις ἐκαίνους καιροῖς.

Σειρὰ ἀμυδρῶν παραλαβουσῶν τοὺς πενθούντας ὠδήγουν τὴν πομπήν εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν, μετὰ τῶν ἐγκαρδιῶν εὐχῶν των πρὸς τὸν ἐν οὐρανῷ.

«Εἰς τεθλιμμένους».

Ἀφ' ὅτ. κ. Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Πρὸ ἐνός περίπου μηνὸς ἠρξάμεθα ἐγκαταλείποντας τὰ μυρία καὶ βροχὰ παρὰ πᾶς κατὰ τῶν βροχῶν καὶ ἐπληθύνοντες ἐλπίδος, ὅτι ὅλ' ὅσοι γενικωτέρως ἐφέτος εὐτυχίαν, βλέποντες καὶ ἐκάστην τὴν ἐπὶ τὰ βελτίω βελτιοῦσιν αὐτῆς τῶν σπάρων. Ἀλλὰ νῦν ὅτε οἱ αἰτοὶ ὠρμασαν ἤρχισαν μετ' αὐτῶν καὶ αἱ ἐλπίδες μας ν' ἀπὸλλυνται, διότι ἀντὶ νὰ φέρωσιν ἐντὸς αὐτῶν σίτον τὸ πλεῖστον μέρος φέρει ἀέρα.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν δυσχερῶν αὐτῶν δεινῶν, τῶν ἐκπελοῦντων εἰς ἡμᾶς τὴν πείναν καὶ τὴν γυμνότητα ἡ μάλλον τὸν ἀφρευκτὸν ἐκπατρισμὸν, ἐπετέθησαν τῶρα ἐναντίον ἡμῶν μετὰ περισσοτέρας ἀπορορίας καὶ οἱ δεκατιταὶ (Καστελλάνοι) προσπαθοῦντες παντὶ σθένει νὰ ἀφαιρέσωσιν ἀφ' ἡμῶν οὐ μόνον τὸ ἴματιον ἀλλὰ μετ' αὐ-

τοῦ καὶ τὸ δέμα καὶ δώσωσιν αὐτὰ τῇ Κυβερνήτῃ καὶ ἰδοὺ πως.

Ἀλλ' ὅπως τις ἐκ Μέρπου ἔχον ὡς μέσην περιουσίαν δύο τερέματα κοινὰ πρὸς ὧν ἡ τιμὴν ὁ δυστυχὴς θὰ προσπορισθῇ δι' ὀλίγον κερδὸν τὸν ἐπιούσιον ἀρτόν δι' ἐκὸν καὶ διὰ τὰ ἀνθρώπινα τέκνα του, ἔσκεν τῆς κακῆς ἐκτιμήσεως τοῦ καλοῦ μας καστελλάνου θὰ πληρώσῃ τὰ ἡμῶν ὡς δεκάτις διότι ζυγισθέντα μετὰ τὴν ἐκτίμησιν ἦσαν μόνον 172 βλ. καὶ αὐτὰ ἔσκεν τῆς κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἀνομβρίας εἰς πολὺ κακὴν ποιότητά· ὁ δὲ καστελλάνος ἔθεσεν ἐπ' αὐτῶν δεκάτις 32 βλ. ἐνῷ ἔπρεπε μόνον 17, περιφρονῶν τοὺς ὀρέγους καὶ τοὺς ὀδύρους τοῦ δυστυχῆ χωρικοῦ.

Ἀγνοοῦμεν ὅμως ἐὰν τοιαῦτα δικαιοῦται ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐξ οἰκίας βουλήσεως πράττουσι ταῦτα. Ὁ Θεὸς ἴδως πλέον.

Ἐν Κατοκπιᾷ 12)24 Μαΐου 88.

Εἰς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Ρωσία διώρισεν εἰς σπουδαίας θέσεις κορυφαίους τιμὰς τοῦ πανσλαβισμού, οἵτινες εἶχον πανθῇ ἄλλοτε διότι ἡλατῆσαν τῆς Γερμανίας. Τὸ πρῶτον τοῦτο ἔδωκε τοῖς Γερμανοῖς νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἡ Ρωσία ἐξακολουθεῖ νὰ διάκηται δυσμενῶς πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ διάφορα γεωμετρικὰ ἐπίσημα φύλλα γράφουσι διὰ σκληρῶς κατὰ τῆς Ρωσίας, κατακρίνοντα αὐτὴν ὅτι θὰ διαταράξῃ τὴν εἰρήνην. Ἡ Αὐστρία ἀπεφάσισε μεγάλην στρατιωτικὴν συγκέντρωσιν ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῷ φρόβῳ ἐπικειμένης ρωσικῆς ἐπιδρομῆς. Ἡ Αὐστρία φοβεῖται μήπως ἡ Ρωσία λάβῃ ἀφορμὴν ἐκ τῶν ἐσχάτως λαβουσῶν χώραν ταραχῶν ἐν Ἑρζεγοβίᾳ καὶ ἐκτελέσῃ τοὺς ὑπὲρ ἱκανοποιήσεως τῆς φιλοτιμίας της σκοπούς. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης ἀφροῦν καὶ αἰετοὺς λύσσης ἐξερεθγόνται κατὰ τὸν Μανφροβούνιον ὅτι ἐκεῖθεν σχηματίζονται αἱ συμμορίαι αἱ ταραττοῦσι τὴν Ἑρζεγοβίαν καὶ ἐμμέσως προσάπτουσι καὶ κατηγορίας κατὰ τῆς Ρωσίας, ἥτις προστατεύει τὸν ἡγεμόνα τοῦ Μαυροβούνιου Νικόλαον καὶ συνήψε μετ' αὐτοῦ συμμαχίαν, καθ' ἣν τὸ Μαυροβούνιον νὰ χορηγῇ εἰς αὐτὴν 30,000 στρατοῦ ἔνεκα τούτων ὅλων τὰ φύλλα τῆς Βιέννης καὶ Πέστης θεωροῦν ὅτι ἡ κατάστασις προσέλαβε σοβαρώτατον χαρακτῆρα, ὅτι ὁ πόλεμος εἶνε ζήτημα χρόνου καὶ ὅτι ἀνάγκη καὶ ἡ λοιπὴ Εὐρώπη νὰ λάβῃ σύντομα μέτρα.

Πάντα ταῦτα ὡς καὶ αἱ ἐξακολουθοῦσαι εἰσέτι ἀντεκλήσεις τῶν γαλλογεωμετρικῶν ἐφημερίδων ἔνεκα τῶν ἐν τοῖς μεθορίοις γεγονότων, δεικνύουσιν ὅτι ἡ Εὐρώπη κἀθῆται ἐπὶ ἡφαιστέον.

Παρίσιοι 23 Μαΐου. — Ἀνεκαλήφθησαν 45 πλαστὰ πεντακοσιόφορα γραμμάτια τῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλίας, ἡ δὲ ἀστυνομία ζητεῖ τοὺς πλαστογράφους τὸ γεγονός τοῦτο ἐνεποίησεν ποῖαν τινα συγκίνησιν.

Βερολίνον 19 Μαΐου. — Ἡ «Βορειογεωμετρικὴ ἐφημερίς» λόγον ποιουμένη περὶ τῆς παρακωλύσεως ἐσχάτως Γερμανοῦ τινος ἀπὸ τῆς εἰς τὸ γαλλικὸν ἔδαφος εισόδου καὶ ἐξακολουθώσεως τῆς πορείας αὐτοῦ, παρατηρεῖ ὅτι ἡ Γερμανία προβήσεται πιθανῶς εἰς παρόμοια ἀντίποινα.

Λονδίνον 21 Μαΐου. — Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βερολίνου πρὸς τὴν «Σημαίαν» ὁ ἀν-

τοκράτωρ Φρειδερίκος υπέγραψε διάταγμα πρὸς ἐφαρμογὴν ἀντιποίνων κατὰ Γάλλων περιηγητῶν μεταβαίνοντων εἰς Ἀλυσίαν καὶ Αὐθηραγγίαν πρὸς ἄρσιν τῆς μεταξὺ Γάλλων καὶ κατοίκων τῆς Ἀλυσίας καὶ Αὐθηραγγίας ἐνστασιμένης οἰκιστικῆς, ἥτις τοιοῦτή τυχάνει, κατὰ τὸν ἀγγλὸν ἀνταποκριτὴν, ὥστε δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι οὐδὲν ἔχεται ἡ συνθήκη τῆς Φραγκφώρτης.

Βιέννη 21.—Σπουδαῖαι στρατιωτικαὶ κινήσεις ἐγένοντο πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐν Γαλλίᾳ φρουρῶν.—Ἐν τοῖς διπλωματικοῖς κύκλοις λέγεται ὅτι ἡ παροῦσα τῶν πραγμάτων κατάσταση θεωρεῖται ὑπὸ τῶν δυνάμεων ὡς λίαν ἀνηχητική. Τὸ δ' εἰς Βερολίον ταξίδιον τοῦ ἐν Κων]τόλει πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας κ. Ράδοβιτς θεωρεῖται ὡς στενῶς σχετιζόμενον πρὸς τὰ προβλεπόμενα προσεχῆ συμβάντα.

Γενεῖν.—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Πετροπόλεως ὅτι ὁ τῆς ἐκδόσεως ἐριστικῶς τὸ σχέδιον κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀσιατικῆς γραμμῆς, ἥτις διὰ Σιβηρίας προϋφίσταται νὰ συνενώσῃ τὴν Πετρούπολιν μετὰ τοῦ Πεκίνου. Ἐκτελεστικὰ κομμητὰ ἐσχηματίσθησαν ἤδη ἐν Μόσχᾳ, Πετρούπολει καὶ ἀλλὰχοῦ. Ἡ κυβέρνησις ἐξεχώρησεν δωρεὰν τὸ ἔδαφος διότι κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς Σιβηρίας.

Παρίσι 20.—Ἡ ἀστενογία ἀνεκάλυψε τὰ ἴχνη τῶν παραχρηστικῶν τῶν χαρτονομισμάτων τῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλίας. Λέγεται ὅτι οἱ παρηγοράται εἰσὶν ἀγγλικῆς ἐθνικότητος!

Βιέννη 21.—Αἱ προσπάθειαι τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας πρὸς συνομολογήν τινος ἐν Βιέννῃ ἀπέτυχον.

Σαρλοτεμβούργον 16 Μαΐου.—Ὁ αὐτοκράτωρ συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἐβίβη ἐπὶ ἐσπέρα εἰς περιπάτον ἐπ' ἀνοικτῆς ἀμάξης λίαν βρο-

δῶς χωρούσης εἰς Γρινεβάλδ. Ὁ λαὸς μετὰ σεβασμῶν ἐχαιρέτισεν αὐτὸν ποδῶς προσεγγίζων αὐτῷ ἀνθοδέμας. Ὁ αὐτοκράτωρ φαίνεται νῦν καλῶς τὴν ὥρην, ἀνταπεκρίνεται δὲ ἀμειβόμενος εἰς τὰς ἐπεσηφίας τοῦ πληθοῦς.

Βερολίον 20.—Ὁ αὐτοκράτωρ δὲ ἦλθεν ἐδρεύων πρὸς τὰς πρῶτας τῆς νυκτὸς ὥρας μετὰ ταῦτα δημοδιδασκαλῆς ὑπὸ τῆς βηρύς. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐγερθεὶς τῇ 8 ὥρᾳ τῆς πρωῆς τῆς σήμερος καὶ διὰ ἀνταπεκρίσεως ἐν τῷ παρεθελῶ ἀνεκρημίσθη ὑπὸ τοῦ πληθοῦς ἐνθουσιωδῶς.

Βερολίον 21.—Ὁ αὐτοκράτωρ ἐβίβη μετὰ μεσημβρίαν ἐν ἀμάξῃ εἰς περιπάτον ἐν τῷ κήτῳ τοῦ θηριοτροφείου.—Ἡ ἡμέρα ἦτο λαμπρὰ, οὐδέποτε δὲ ὁ σφυγμὸς τοῦ αὐτοκράτορος ὑπῆρξε κανονικώτερος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐρχομῆς τῆς Τῆς ἐσπέρᾳ ἐβίβη ἐν τῷ παρεθελῶ ὁπότε ἀνεκρημίσθη ὑπὸ τοῦ πληθοῦς.

Μαδρίτ 22 Μαΐου.—Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Βραβιλίας ὑπέστη σοβαρὰν ὑποτροπίαν καὶ ἐκινώρησε τῶν ἀχράντων μυστηρίων.

Βαρκελώνη 16.—Τεσσαράκοντα πολεμικὰ πλοῖα ἀγκυροβολοῦσι πρὸ τῆς Βαρκελώνης ἐπὶ τῇ γεννητομένη αἰθρᾷ ἐορτῇ τῶν ἐγκαίνιων τῆς ἐκθέσεως.

Λυρικὴ Ποίησις.

Εἰς τὴν Ζωὴν μου.

Ἡ ζωὴ μου πλὴν κατὰ τὴν
τῶν βατάνων πηγάμην,
εἰς τὸ τέμας πλητίζεται
καὶ ἀγγίζω με τρυφερά.

Ἀπ' τὰ βῆλα τῆς καρδίας μου
ἀνυψοῦται μὴ ζωὴ,
φωτὶς ἀναφάν ἐντός μου,
ἥτις πάντας συγκινεῖ.

Ἐλεψαν οἱ πτενχημοὶ μου,
βάσανα τὰ τρομερά.

767. Οἱ Τούρκοι ἐρημοῦσι τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

768. Κάρολος ὁ Μέγας, καὶ καρολομάγνος βασιλεὺς τῆς Γαλλίας.

—Πάππας ὁ Στέφανος Δ'.

770. Ὁ Κωνσταντῖνος διαλύει τὰ μοναστήρια ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

772. Κάρολος ὁ Μέγας μετὰ μόνον νομάρχης τῆς Γαλλίας ποιεῖ πόλεμον κατὰ τῶν Σαξόνων.

—Πάππας ὁ Ἀνδριανὸς Δ'.

774. Ὁ Κάρολος ὁ Μέγας νικᾷ τὸν Δεσιδέριον καὶ καταλύει τὸν Αὐτοκράτορα βασιλεῖον διαρκέσαν 206 ἔτη.

772. Λέων ὁ Α' διεβίβη τὸν πατέρα τοῦ Κωνσταντίνου.

778. Μάχη τῆς Ρονσεσάλλης μεταξὺ Χριστιανῶν καὶ Μωρῶν τῆς Ἰσπανίας ἐν τῇ Ρολάνδος ἐφρονέθη.

779. Ὁ Κάρολος ὁ Μέγας χορηγεῖ δέκατα πρὸς διότηρην τῶν ἐκκλησιῶν, σχολείων καὶ τῶν πτωχῶν.

780. Κωνσταντῖνος ὁ Ε' δεκαετῆς τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Ἀνατολῆς ἀναγκραύεται, θνήσκων τοῦ πατρὸς του.—Ἡ Εἰρήνη Αὐτοκρατορίας, ἀντιβασιλεύει ἐν τῇ ἀνελικτικῇ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ε' καὶ κρατεῖ αὐτὸν ἐν τελεῇ ὑποταγῇ.

—Ἡ Εἰρήνη ἐπικρατεῖ τὴν λατρεῖαν τῶν εἰκότων.

785. Ὁ Κωνσταντῖνος ὑποτάσσει τοὺς Σαξῶνας.

—Ἀρόμ-ἀλ-Βασσιδ-καλίνης τῶν Σαρακηνῶν.—εἰσεβάλλει καὶ ἐνταῖς μέρος τῆς Αὐτοκρατορίας.

786. Ὁ Κωνσταντῖνος ἐντὶ γένεσιν ἀναλαμβάνει τὴν κυβέρνησιν τοῦ κράτους καὶ φυλάττει τὴν μητέρα του.

787. Οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τοὺς πειρατὰς ἀρχηγούς των ἡ Βικηρίας κατὰ πρῶτον ᾗδ ἐπιβιβάζονται εἰς Ἀγγλίαν.

—Ἡ ἐδέσμη οἰκουμένης Σόνδος, ἡ δευτέρα ἐν Νι-

Ἀπελπίσθην, κινδυνεύω,
ματαιότης συμφορᾶν

Ἡ νεότης ἐμπαρμένη
δυστυχία θλίβεται,
δύειρον πλὴν ἡ ζωὴ μας,
φάσμα τὰ στοιχεῖα.

Ἐν Βαρσοβίᾳ Χρ. Παπαδόπουλλος.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρατία πρῶτης ποιότητος γρ.	160—175
κάκκιν	130—150
ζουμπλίν	80—120
ῥακὴ σούμα 19 βιβλ. ἡ δλ. παρ.	50
Χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας γρ.	88—90
τὸ χαλεπὸν καντάρι.	

(Μὲ λίαν Ἀγγλίας 132)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Γεωργίου Β. Ψυλλίδου κείμενον ἐν τῇ μεγάλῃ ἀγορᾷ, πωλοῦνται καμπέλλα φάθινα ἀντιένος τελείου ἕκαστον.

Ἡρξάτο καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ ζήτησις θεικφίου πρὸς θε ἀρωμα τῶν ἀμπελίων. Ὁ κ. Α. Γαλανίδης ὁστις κέντηται καλλιότητος ποιότητος τοιοῦτο μετὰ τοῦ κατὰλλῆλου μηχανήματος, παρέχει μεγάλας εὐκολίας εἰς τοὺς μὴ δυναμένους νὰ τὸ πληρώσωσιν ἑαυτοὶ. Πρὸς περισσοτέραν δὲ εὐκολίαν τῶν χωρικῶν ἐστειλεν ἀρκατὴν ποσότητα εἰς τὸ χωρίον Λιμνάτι, ὅθεν δύνανται τὰ γειτονίζοντα χωρία νὰ ζητῶσι παρὰ τοῦ ἐκεῖ κ. Χρηστοφῆ Δεκατρή. Σπεύσατε διότι πλησιάζει νὰ λείψῃ.

καὶ, συνεκροτήθη κατὰ τῶν εἰκονομαχίων.

788. Ἡ Εἰρήνη ἐθανάτωσε τὸν υἱὸν τῆς Κωνσταντίνου, καὶ ἐκκρήχθη μόνη Αὐτοκρατορίας.

793. Ἡμίζεν ὁ Γ'. Σίγγελος ὁ Χρονογράφος.

794. Ὁ Κωνσταντῖνος ἐξορίσθησε καθολοκληρεῖν τοὺς Οὐννοὺς.

797. Οἱ Σαρακηνοὶ ἐρημοῦσι τὴν Καπαδοκίαν, Κύπρον, Ρόδον κλπ.

800. Νέα Αὐτοκρατορία τῆς Δύσεως.—Κάρολος ὁ Μέγας ἐστέφθη Αὐτοκράτωρ ἐν Ρώμῃ ὑπὸ Πάπα Λέοντος Γ'.

801. Ἡ Εἰρήνη προτείνει νὰ νομιμωθῇ τὸν Κωνσταντῖνον, ὅπερ ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν τῆς διὰ ἐξουσίαν καὶ ἐκλείσθη εἰς μοναστήριον.

802. Νικηφόρος Αὐτοκράτωρ τῆς Ἀνατολῆς, ἐθρονίσας τὴν Εἰρήνην, καὶ ἐξορίσας αὐτὴν εἰς Λέσβον, ἐνθα ἡργάσθη διὰ νὰ ζῇ.

—Ἀρχεταῖ ἡ Βυζαντινὴ ἡ Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία.

803. Οἱ Σαξῶνες ἀνεγνώρισαν τὸν Κωνσταντῖνον βασιλέα τῶν ἀντιφύων πληρωμῆς. Νὰ κρῖνται κατὰ τοὺς ἰδίους νόμους.

—Θάνατος τῆς Εἰρήνης ἐν τῇ Λέσβῳ ἐνθα ζήσασα τιμῶς καὶ μετανοοῦσα ἡγάσθη οἱ ὁδοδοχοὶ κατέταξαν αὐτὴν ἐν τὸν χορὸν τῶν ἀγίων μνημονεύοντες αὐτῆς.

807. Ἀρόν-ἀλ-Ρασσιδ ἐπιλήθησε τὴν συμμάχιν τοῦ Κωνσταντῖνου.

811. Ὁ Νικηφόρος λαμβάνει συνάρχοντα τὸν υἱὸν τοῦ Σταυράκιου.—Ἐσφάγη δὲ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐν τινι μετ' αὐτῶν μάχῃ.—Ὁ Σταυράκιος ἐδασίλευσεν δι' ἑαυτοῦ μῆνα.

(ἔπεται συνέχεια.)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάββατο»

749. Σεισμός ἐν Συρίᾳ, καταχώσας τινὰς πόλεις ἠέκαστον δονίσας καὶ ἄλλας καταστῆσας πεδινὰς, ἐνῷ ἦσαν ὀρεινὰ κλπ.

751. Πιπίνος ὁ Βραχῆς, βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἀρχηγὸς τῆς δευτέρας ἡτοῦ Καραλοβιγγίας φυλῆς.

752. Πάππας Στέφανος Β'. διὰ 3 ἡμέρας.—Στέφανος Γ'. διάδοχος.

753. Ἀστέλφος βασιλεὺς τῶν Αὐμαρδῶν δημιουργεῖ τὴν δουκεῖαν τῆς Ραβέννης καὶ ἀπατεῖ ἀπὸ τοῦ Πάππα τὴν δουκεῖαν τῆς Ρώμης.

754. Ὁ Πάππας Στέφανος ἐπικρατεῖ τὴν βοήθειαν τοῦ Πηλίνου κατὰ τῶν Αὐμαρδῶν.—Ὁ Πηλίνος εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἀποστερεῖ τὸν Ἀστέλφον τῶν νέων αὐτοῦ κτήσεων, προσφέρων αὐτὰς εἰς τὸν Πάππαν ὡς κοσμητικὴν ἡμετέραν.

—Ὁ Ἀλμανσὺρ Καλίνης τῶν Σαρακηνῶν, μέγας τῶν γερμανικῶν θρασυῶν καὶ προσηγορεύς. Αἱ ἑλληνικαὶ ἐπιστήμαι πάντος εἶδους ἐκαλλιεργήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀράβων, συστησάντων πολλὰ κατστήματα καὶ ἐργαστήρια.

756. Δεσιδέριος ἡ Διδέρος ἐκκρήχθη βασιλεὺς τῶν Αὐμαρδῶν, τῇ συναινέσει τοῦ Πάππα.

—Ἀδδουαχμάν Α'. ἀναλαμβάνει τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως τῆς Καρδούης καὶ εἶναι ὁ θεμελιωτὴς τῆς λαμπρᾶς κατεχῆς τῶν Μωρῶν ἐν Ἰσπανίᾳ.

757. Πάππας Παῦλος Α'. ἀναεῖ τὴν συμμάχιν μετὰ τοῦ Δεσιδέρου.

762. Ὁ Ἀλμανσὺρ θεμελιεῖ τὸ Βαγδάς καὶ ἀναεῖ αὐτὸν ἔδραν τοῦ κράτους τῶν Καλίνων.